

BTO 2021.049

Energietransitie en het leidingnet

Nieuwsbrief nr. 1

In het BTO-project 'Energietransitie en leidingvervanging vanuit het drinkwaterperspectief' wordt in nauwe samenwerking met drinkwaterbedrijven een generiek afwegingskader opgesteld voor het wel of niet meegaan met projecten van derden in de energietransitie (met name bij de aanleg van warmtenetten). Dit kader zal zo veel mogelijk gebaseerd zijn op relevante actuele kennis en expertervaringen en getoetst met case studies van pilotgebieden. In de periode 2021 en 2022 wordt vier keer een nieuwsbrief uitgegeven om medewerkers van drinkwaterbedrijven die betrokken zijn bij de planning van werkzaamheden aan het distributienet te informeren over de energietransitie. Dit is de eerste nieuwsbrief. In deze nieuwsbrief geven we een schets van de energietransitie en de mogelijke impact op de levering van drinkwater, geven we opbrengsten weer van het lopende BTO-project, beschrijven we de rol van verschillende andere partijen en geven we aan waar meer informatie is te vinden over de energietransitie.

Inhoud

Nieuwsbrief nr. 1	1
1 De energietransitie en de rol warmtenetten	2
1.1 De energietransitie	2
1.2 Meer informatie over warmtenetten	2
1.3 BTO rapport: Wordt het heet onder onze voeten?	3
2 BTO-project Energietransitie en leidingvervanging	4
2.1 Introductie	4
2.2 Interviews bedrijven, eerste projecten onder de loep	4
2.3 Aantal liggingsconflicten tussen drinkwater- en warmtenetten	6
3 Andere partijen	7
3.1 Gemeenten en hun rol	7
3.2 Netbeheerders energie	7
4 Meer informatie over de energietransitie	7
4.1 De energietransitie per buurt	7
4.2 Introductie Proeftuinen	8
4.3 Een wijkgerichte aanpak, zoeken naar koppelkansen	8

1 De energietransitie en de rol warmtenetten

1.1 De energietransitie

Het klimaat verandert, zoals het recent uitgebrachte [IPCC rapport](#) benadrukt: de wereldgemiddelde temperatuur is de afgelopen eeuw toegenomen tot 1,1°C boven het pre-industriële niveau en zal de komende decennia verder oplopen. Om de gevolgen van het opwarmende klimaat te beperken is in 2015 door de internationale gemeenschap het Klimaatakkoord van Parijs getekend. Hierin is afgesproken de toename van de wereldgemiddelde temperatuur tot ruim onder de 2,0°C te houden. Om dit doel te behalen is een vermindering van emissies van broeikasgassen nodig van 49% in 2030 en 95-100% in 2050. Om invulling te geven aan deze doelstelling en de Nederlandse bijdrage aan het Klimaatakkoord van Parijs waar te maken, heeft het kabinet deze doelstelling vastgelegd in de [Klimaatwet](#). Deze wet biedt een kader voor de ontwikkeling van beleid gericht op het stapsgewijs terugdringen van de emissies van broeikasgassen in Nederland.

De Klimaatwet is nader uitgewerkt in het [klimaatakkoord](#), waarin afspraken zijn vastgelegd voor vijf sectoren: Gebouwde Omgeving, Mobiliteit, Landbouw en Landgebruik, Elektriciteit en Industrie. Voor de sector Gebouwde Omgeving is het doel geformuleerd dat 7 miljoen woningen en 1 miljoen gebouwen in 2050 van het aardgas af zijn. Dat zal plaatsvinden door te isoleren en gebruik te maken van duurzame energiebronnen. In 2030 moeten de eerste 1,5 miljoen bestaande woningen verduurzaamd zijn. Om dit te bereiken, is een versnelling gepland van 50.000 woningen per jaar in 2021 tot 200.000 woningen per jaar in 2030. De overheid kiest hierbij voor een wijkgerichte aanpak, waarbij gemeenten de regie voeren. De vraag die voor drinkwaterbedrijven relevant is, is wat de energietransitie betekent voor de levering van drinkwater en de eisen die gelden volgens de Drinkwaterwet.

1.2 Meer informatie over warmtenetten

Warmtenetten transporteren warm water van warmtebronnen (bijvoorbeeld een vuilverbranding of aardwarmte) naar gebouwen, via een netwerk van aanvoer en retourleidingen. Het [Expertisecentrum Warmte](#) deelt de netten in in verschillende temperatuurklassen op basis van de afgiftetemperatuur, namelijk hogetemperatuurnetten >75° C, middentemperatuurnetten van 55° C - 75° C, lagetemperatuurnetten van 30° C - 55° C en zeer-lagetemperatuurnetten van 10° C - 30° C. Met een hoog-of middentemperatuurnet kan warmte geleverd worden voor zowel ruimteverwarming als voor verwarming van tapwater. Met een laagtemperatuurnet kan warmte geleverd worden voor ruimteverwarming, maar zijn voor warm tapwater aanvullende voorzieningen nodig, zoals een boiler of een warmtepomp. Zeer-lagetemperatuurnetten hebben een combiwarmtepomp nodig, met een boiler voor warm tapwater en een warmtepomp voor ruimteverwarming.

Warmteleidingen worden net als de huidige waterleidingen aangelegd op een diepte van ongeveer 1 meter. De meeste warmtenetten met een hoge of middentemperatuur bestaan uit een primair net en een secundair net, zie Figuur 1. Deze netten zijn hydraulisch gescheiden door een regelstation. De leidingen zijn meestal vervaardigd van staal met een PUR isolatie en een PE buitenschil.

Figuur 1 Warmtenet in aanleg (Foto: Vattenfall, Jorrit Lousberg)

De aanleg van een warmtenet vergt hoge investeringen. Het [Expertise Centrum Warmte](#) hanteert in een template voor businesscases totale investeringskosten van €940 per meter voor primaire en €720/meter voor secundaire warmtenetten. In deze template wordt een exploitatietermijn van 30 jaar aangehouden. Warmtenetten zijn het meest effectief in wijken met een hoge bebouwingsdichtheid, met de meest gunstige verhouding tussen investeringen en warmteverliezen. Voor een warmtenet is het noodzakelijk dat een groot deel van de woningen in de wijk aangesloten wordt. Meer informatie over warmtenetten is te vinden via [Warmtenet ontrafeld](#).

1.3 BTO rapport: Wordt het heet onder onze voeten?

In 2020 heeft KWR in opdracht van Vewin onderzoek gedaan naar de gevolgen van de energietransitie op drinkwaternetten ([BTO 2020.046](#)). Het rapport geeft een overzicht van de gevolgen van de energietransitie en laat zien dat er grote uitdagingen zijn voor drinkwaterbedrijven. De aanleg van warmtenetten heeft twee belangrijke gevolgen voor de levering van drinkwater. Als gevolg van een geringe afstand tot de warmtebronnen warmt het leidingwater op. De wettelijke eis van 25°C aan de tap is daardoor niet in alle gevallen te garanderen en kan resulteren in microbiologische kwaliteitsvermindering. Daarnaast moeten drinkwaterbedrijven steeds meer reageren op de uitvoering van grootschalige projecten door derden waardoor leidingen vroegtijdig zullen worden vervangen. Dit kan leiden tot kapitaalvernietiging. Ook zal grootschalige uitvoering van de energietransitie waarschijnlijk leiden tot extra investeringen en werkzaamheden van het eigen personeel voor het voorbereiden en begeleiden van projecten en grotere druk op aannemers. Deze grotere projecten kunnen verder gecombineerd worden met opgaven voor klimaatadaptatie, aanpassingen van het rioolsysteem, verzwaring van het elektriciteitsnet, de aanleg van 5G en woningrenovatie. De energietransitie biedt daarom ook kansen, zoals het meegaan met derden waar dat gunstig is wat kan leiden tot kostenbesparing en reductie van overlast.

Een prognose van het Planbureau voor de Leefomgeving laat zien dat warmtenetten vooral zullen worden toegepast in stedelijke gebieden, met uitzondering van oude binnensteden. Zowel uit de literatuur als uit de reacties op een vragenlijst, blijkt dat drinkwaterbedrijven vaak nog beperkt zijn betrokken bij deze ontwikkelingen (stand van zaken medio 2020).

Opwarming van het leidingwater vereist een integrale aanpak. Er spelen zowel civieltechnische als microbiologische aspecten over het traject van de distributieleiding tot aan de tap. Daarom moeten meerdere onderdelen van drinkwaterbedrijven bij deze problematiek worden betrokken, zoals strategische planvorming, werkvoorbereiding, uitvoering, inspectie en informatievoorziening. De meeste aandacht gaat nu uit naar afstanden tussen parallel lopende distributieleidingen en warmteleidingen. Er moet echter ook aandacht zijn voor de talrijke kruisingen van leidingen, aansluitleidingen en de drinkwaterinstallatie.

De belangrijkste aanbevelingen aan de drinkwaterbedrijven en Vewin zijn:

- onderzoek de juridische aspecten rondom grootschalige werkzaamheden met het oog op financiële consequenties en aansprakelijkheden;
- behartig actief de belangen op landelijk en gemeentelijk niveau;
- voer een oriëntatie uit op noodzakelijke veranderingen voor toekomstige bedrijfsvoering;
- draag zorg voor het nog flexibeler opereren in onzekere situaties;
- ontwikkel gericht kennis om belangen effectief te kunnen verdedigen (wat momenteel plaatsvindt in het [TKI-project Engine](#)).

2 BTO-project Energietransitie en leidingvervanging

2.1 Introductie

Als vervolg op het BTO rapport ‘Wordt het heet onder onze voeten?’ is in 2021 het BTO-project ‘Energietransitie en leidingvervanging’ gestart. In dit project wordt in nauwe samenwerking met drinkwaterbedrijven een generiek afwegingskader opgesteld over wel of niet gezamenlijk aanleggen (het zogenaamde meegaan) met projecten van derden in de energietransitie (met name warmtenetten). Drinkwaterbedrijven hebben behoefte aan een dergelijk kader om hun vervangingen zo goed mogelijk af te stemmen op de energietransitie en andere stedelijke opgaven. We stellen een afwegingskader op dat zo veel mogelijk geënt is op uitgevoerde projecten waarin warmteleidingen zijn aangelegd en drinkwaterbedrijven besluiten hebben moeten nemen over wel of niet meegaan. Zoals aangegeven in de inleiding, is deze nieuwsbrief onderdeel van dit project. In het kader van dit project zijn ook interviews gehouden met betrokkenen, waarvan relevante onderdelen hieronder besproken worden.

2.2 Interviews bedrijven, eerste projecten onder de loep

We bespreken hieronder informatie van drinkwaterbedrijven bij de aanleg van warmteleidingen. Deze informatie is afkomstig van Vitens¹, Evides² en PWN³. De besproken projecten betreffen respectievelijk de Bloemenbuurt in Didam, dat zich in de werkvoorbereidingsfase bevond, locaties in de wijk Sterrenburg Dordrecht, die reeds zijn afgerond en de Schinkelwaard/Muiderwaard in Alkmaar, waar detailplannen zijn voor primaire leidingen en globale plannen voor secundaire leidingen. Vitens werkt in Didam samen met [Qirion](#), het zelfstandig technisch consultancy bureau van Alliander. Evides en PWN werken samen met [HVC](#).

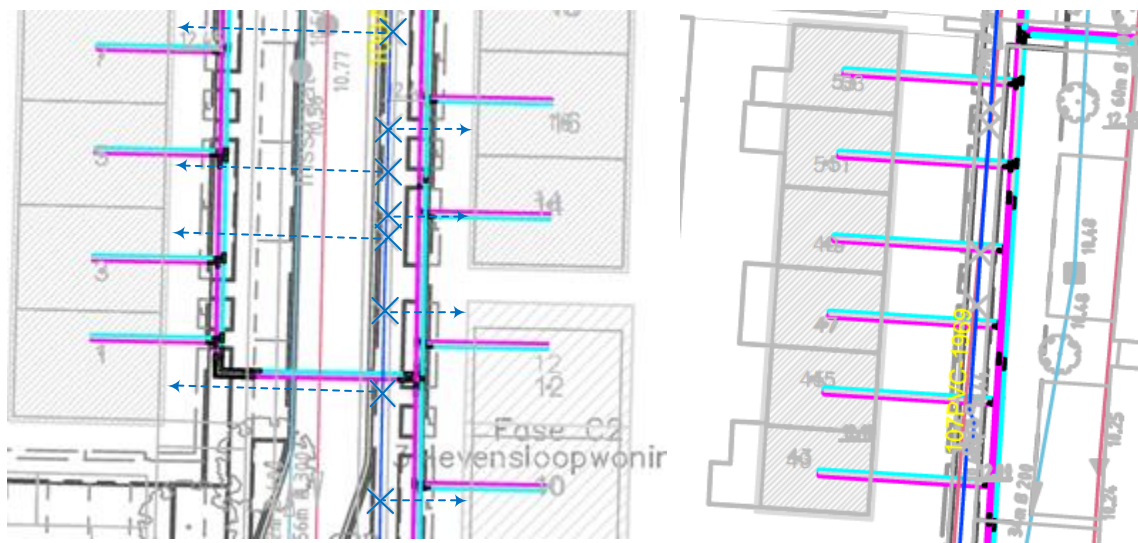
De drie drinkwaterbedrijven laten de beslissing omtrent gelijktijdige sanering van leidingen in eerste instantie afhangen van de uitkomsten van hun beslissingsondersteunende software. Vervolgens wordt samen met het warmtebedrijf gekeken of warmteleidingen op voldoende afstand gelegd kunnen worden. Voor Vitens geldt dat de AC-leidingen in het projectgebied worden vervangen en de PVC leidingen kunnen blijven liggen. Ook Evides heeft de PVC-leidingen in Dordrecht niet vervangen. In het geval van kruisingen met warmteleidingen veronderstellen Vitens en Evides dat de opwarming beperkt zal zijn.

1 Gesprek op 6 april 2021 met Marcia Kolks, Gerhard Piepers en Bart Jacobs.

2 Gesprek op 30 mei met Henk de Kater.

3 Gesprek op 17 juni 2021 met Judith Bergers en Peter Horst.

De aanleg van het warmtenet in Didam is deel van een grootschalige renovatie, waarbij ook woningrenovatie en aanpassing van stratenplan plaatsvindt. Vitens verwacht dat de uitvoering van dit project niet complexer zal zijn dan een regulier vervangingsproject in samenwerking met andere partijen. De planning en de voorbereiding zijn echter wel complexer, met name omdat rekening gehouden moet worden met minimale afstanden tussen drinkwater- en warmteleidingen. Omdat het project wordt uitgevoerd met nieuwe samenwerkingspartijen, moet men aan elkaar wennen. Hoe complexer een project, hoe groter de kans op onvoorziene omstandigheden. In Dordrecht lagen de aansluitleidingen van rioleringen op een andere positie dan vooraf gedacht. Dit leidde tot noodzakelijke aanpassing van het oorspronkelijke ontwerp en laat zien dat plannen niet altijd worden uitgevoerd zoals bedacht. Overigens zijn in de werkvoorbereiding voor Didam de aansluitleidingen nog niet betrokken. Dat vindt bij Vitens plaats door een ander team en in een latere fase. Een concreet voorbeeld van detailtekeningen van warmte- en drinkwaterleidingen is gegeven in Figuur 2. Dit betreft een deel van het project in Didam.

Figuur 2: Detailplan van de beoogde ligging van het warmtenet in Didam. Hierin zijn lichtblauw en paars de aanvoer en retour van het warmteleidingen weergegeven. In donkerblauw is de drinkwaterleiding getoond. Links een voorbeeld hoe de aansluitleidingen van drinkwater (waarvan de positie van de aanbouw is aangegeven met 'X' en de richting van de aansluitleiding met een pijl) de warmte distributieleidingen kruisen. Rechts hoe de warmteaansluitleiding de drinkwaterdistributieleiding kruist.

In Didam hebben de gemeente en Qirion besloten over het ontwerp van een warmtenet, zonder Vitens daarin te betrekken. Daarom moest Vitens snel reageren om het ontwerp aangepast te krijgen en te zorgen dat warmteleidingen niet te dicht bij drinkwaterleidingen kwamen te liggen. De wensen van Vitens zijn goed overgenomen en in enkele gevallen werden meerkosten gecompenseerd. Vitens omschrijft de samenwerking met Qirion als positief, maar benadrukt zij graag eerder in de planvorming wordt betrokken. In Alkmaar werd PWN voor het plan Schinkelwaard/Muiderwaard al vroeg in de besluitvorming betrokken. Dit betekende dat aan veel vergaderingen deelgenomen moest worden, terwijl nog niet volledig duidelijk was wat de specifieke plannen behelsden.

Vitens hanteerde in dit project bij parallellegging een toelaatbare afstand van 1 meter tussen de buitenzijden van een distributieleiding en een warmteleiding. Kruisingen van deze leidingen worden minder als een probleem gezien en daarvoor werd in de meeste gevallen een minimale afstand gehanteerd van 50 cm. Evides had als eis dat de maximale bodemtemperatuur rondom de drinkwaterleiding als gevolg van de warmteleiding maximaal met 0,5°C mag toenemen. HVC berekende dat dit leidde tot een afstandseis van ca. 2 meter. Omdat de afstanden tot de warmteleiding voldoende gewaarborgd konden worden, was vervangen niet noodzakelijk. PWN hanteert een minimale tussenafstand bij parallellegging van 80 cm tussen de drinkwaterleiding en de warmtenetleiding en 40 cm bij kruisingen. De drie drinkwaterbedrijven benadrukken de behoefte aan meer kennis over de minimale afstand

tussen drinkwaterleidingen en warmteleidingen om overmatige opwarming van het drinkwater tegen te gaan. KWR en Deltares voeren hiernaar een onderzoek uit ([TKI-Engine](#)) waarvan de resultaten dit najaar verwacht worden.

PWN, Evides en Vitens voeren waar mogelijk vervangingswerken uit met combi-aannemers. Deze vervangen werken van meerdere nutsbedrijven. In de drie projecten wordt het warmtenet door een andere aannemer aangelegd. Het lijkt wenselijk dat combi-projecten ook warmteleidingen omvatten. PWN geeft aan dat dit in de praktijk complex is en dat er maar een beperkt aantal aannemers zijn die dit kunnen uitvoeren. Werken met meerdere aannemers leidt tot afstemmingsverlies, onnodig graafwerk en overlast voor de omgeving.

2.3 Aantal liggingsconflicten tussen drinkwater- en warmtenetten

In het BTO rapport 'Wordt het heet onder onze voeten?' is een schatting gemaakt van het aantal mogelijke liggingsconflicten tussen warmte- en drinkwaterleidingen. Voor 15 situaties is een warmtenet geprojecteerd en de ligging vergeleken met de bestaande drinkwaterleidingen. Een liggingsconflict werd hierbij gedefinieerd als een locatie waarbij het onvermijdelijk is dat een warmte- en een drinkwaterleiding op een hart-op-hart afstand van minder dan 2 meter komen te liggen. Hierbij zijn vijf soorten liggingsconflicten onderscheiden:

- warmtedistributieleiding parallel aan drinkwaterdistributieleiding met een hart-op-hart afstand kleiner dan 2 meter (DDL);
- warmtedistributieleiding kruist een drinkwaterdistributieleiding (DDK);
- warmtedistributieleiding kruist een drinkwateraansluitleiding (DAK);
- warmteaansluitleiding kruist een drinkwaterdistributieleiding (ADK);
- warmteaansluitleiding parallel aan drinkwaterdistributieleiding, wat waarschijnlijk geldt voor vrijwel elke huisaansluiting (AAL).

Bij de aanleg van warmteleidingen in Didam zijn detailtekeningen ontvangen van Vitens, waarbij van acht straten met een totale lengte van 905 m door KWR is nagegaan hoe vaak bovengenoemde conflicten konden optreden. In Tabel 1 is een vergelijking gemaakt tussen de conflicten in het BTO-rapport en die in de plannen voor Didam. De waarde voor het BTO-rapport bestaat uit het gemiddelde van 15 situaties en de standaarddeviatie. De waarden van het project in Didam vallen binnen de bandbreedtes genoemd in het BTO-rapport. Verder valt op dat in het project in Didam 40% van de drinkwaterleidingen een warmteleiding heeft binnen een hart-op-hart afstand van 2 meter en dat er circa 50 situaties zijn per km (circa elke 20 meter waterleiding) waar een warmteaansluitleiding een drinkwaterdistributieleiding kruist en evenveel situaties waar een warmtedistributieleiding een drinkwateraansluitleiding kruist.

Tabel 1 Aantal mogelijke conflicten tussen warmte- en drinkwaterleidingen met oog op opwarming van drinkwater.

Type conflict	Aantal conflicten BTO-rapport	Aantal conflicten Didam
Totale lengte	6100 m	905 m
DDL (% van lengte drinkwaterleidingen)	28% ± 29%	40%
DDK (aantal per km drinkwaterleiding)	8,2 ± 5,2	9,9
DAK (aantal per km drinkwaterleiding)	27 ± 23	53
ADK (aantal per km drinkwaterleiding)	73 ± 35	55
AAL (aantal per km drinkwaterleiding)	137 ± 35	114

3 Andere partijen

3.1 Gemeenten en hun rol

Gemeenten zijn op meerdere wijzen betrokken bij de energietransitie. Zij zijn allereerst verantwoordelijk voor het vormgeven van de energietransitie. Eind 2021 moet er in alle gemeenten een Transitievisie Warmte zijn waarin aangegeven is wanneer welke wijken van het aardgas worden afgekoppeld. Voor de wijken die eerder dan 2030 gepland staan, maakt de gemeente ook al de mogelijke warmte-alternatieven bekend. Gemeenten met een afgeronde transitievisie zijn te vinden via de [warmtetransitiemonitor](#) van RVO (Rijksdienst voor Ondernemend Nederland). Via deze kaart zijn ook de gemeentelijke transitieplannen te zien.

Naast verantwoordelijke voor de energietransitie is de gemeente ook eigenaar van ondergrondse infrastructuur, zoals rioleringen en kabels voor openbare verlichting. Zij is vervolgens ook verantwoordelijk voor het beheer van de ondergrond en de afstemming van boven- en ondergrondse activiteiten. Tot slot hebben de meeste drinkwaterbedrijven gemeenten als aandeelhouder. Deze combinatie van taken leidt er toe dat de relatie van drinkwaterbedrijven met gemeenten complex is en dat er meerdere aanspreekpunten zijn voor drinkwaterbedrijven bij gemeenten. Anders gezegd, het is belangrijk dat drinkwaterbedrijven investeren in de relatie met gemeenten.

3.2 Netbeheerders energie

De Transitievisie Warmte die elke gemeente in 2021 zal vaststellen wordt de komende jaren concreet uitgewerkt tot Wijkuitvoeringsplannen. Omdat in veel gevallen het elektriciteitsnet aangepast zal worden en het gasnet zal worden verwijderd of aangepast heeft Netbeheer Nederland een [informatiepakket](#) opgesteld om gemeenten te ondersteunen en samen te zorgen voor een goede overgang naar aardgasvrije wijken. Dit document kan als inspiratiebron dienen voor drinkwaterbedrijven om ook hun belangen voor het voetlicht te brengen. Verder heeft Netbeheer Nederland recent een artikel gepubliceerd in haar magazine [NetNL](#) over de energietransitie en maatschappelijke weerstand. In dit artikel wordt er onder andere op gewezen dat een meerderheid van de Nederlanders positief staat ten opzichte van de energietransitie en dat weerstand vaak voortkomt uit betrokkenheid. Het is belangrijk om in een vroeg stadium én goed naar burgers te luisteren. Netbeheer Nederland geeft aan dat het betrekken van burgers niet iets is van een communicatieafdeling maar een integraal onderdeel is van het planningsproces.

4 Meer informatie over de energietransitie

4.1 De energietransitie per buurt

In een [viewer](#) van het Planbureau voor de Leefomgeving is per buurt aangegeven wat de beste verwarmingsstrategie (all-electric, warmtenet of duurzaam gas) is tegen de laagste nationale kosten. Dit levert een beeld op (met alle slagen om de arm) hoe de energietransitie per wijk zal uitpakken. Drinkwaterbedrijven kunnen nagaan in hoeverre de voorgestelde strategie aansluit op het bestaande leidingnet en vervangingsplannen.

4.2 Introductie Proeftuinen

De komende jaren wil de Rijksoverheid samen met gemeenten ongeveer 100 bestaande wijken aardgasvrij maken, als onderdeel van het [Programma Aardgasvrije Wijken \(PAW\)](#). Op dit moment zijn in 46 proeftuinen, verspreid over heel Nederland, waarin kennis wordt ontwikkeld over het aardgasvrij maken van woonwijken. De nadruk ligt hierbij op het wijkgericht en participatief ontwikkelen van projecten en het versnellen van het uitvoeringstempo. Wij bevelen aan dat drinkwaterbedrijven participeren in proeftuinen. Zij doen dan ervaring op met projecten voor de energietransitie en krijgen daarmee beter inzicht in de gevolgen voor investeringen, netaanpassingen en plan/uitvoeringscapaciteit. Daarnaast geldt dat proeftuinen door de Rijksoverheid zijn geïnitieerd en worden gemonitord (inclusief evaluatierapporten aan de Tweede Kamer). Dit biedt drinkwaterbedrijven de mogelijkheid om een goed beheer van de ondergrond en de belangen van drinkwater op de agenda te krijgen.

Figuur 3 Purmerend is één van de proeftuinen aardgasvrije wijken.

4.3 Een wijkgerichte aanpak, zoeken naar koppelkansen

Gemeenten voeren regie op het vormgeven van aardgasvrije wijken en om dat succesvol te doen, is draagvlak en betrokkenheid van bewoners essentieel. Dit is mogelijk door aan te sluiten bij andere ontwikkelingen in de wijk en in te spelen op de leefwereld van de bewoners. Door opgaven te koppelen kiezen gemeenten voor een integrale aanpak die aansluit bij werken in de geest van de Omgevingswet. Koppelkansen ontstaan door samen te werken op het gebied van bijvoorbeeld klimaatbeleid, gezondheid of werkgelegenheid. Op [Verbinden van opgaven](#) laat het Programma Aardgasvrije Wijken zien, hoe te komen tot een integrale aanpak. Het koppelen van projecten voor de energietransitie aan andere programma's kan betekenen dat complexiteit en afhankelijkheid van derden toeneemt. Dit kan gevolgen hebben voor vervangingsprojecten van drinkwaterbedrijven. Het project Datavoorziening Energietransitie Gebouwde Omgeving (DEGO) heeft een [interactieve kaart](#) opgesteld met diverse informatielagen waar koppelkansen inzichtelijk worden gemaakt.

Voor meer informatie: Ralph Beuken (Ralph.Beuken@kwrwater.nl) en Jip van Steen (Jip.van.Steen@kwrwater.nl)